

noștrii din Dacia în primii seculi în limba lor de pe atunci, care din nefericire n'aș ajunsă până la noi!!... Dintre ele, unele pôte se vor fi aflând în bibliotecile altor națiuni, care le păstrează ca odóre scumpe pentru ei; dar' pentru noi cu cât ar fi mai scumpe, cu cât mai prețioșe, decă le-am putea afla; — ear' altele vor sta aruncate, ca lucrurile fără valóre?!...

Inceputul literaturilor tuturor națiunilor astă-zi culte este, precum am disă, un misteriu. Pretutindene se vede o cētă, totul este învăluit într'un nor mistic, întocmai ca și la noi Români. Cele ce alte națiuni pot afirma despre inceputul literaturii lor, le-aș întemeiat mult sēu mai puțin pe tradițiunile seculare ale poporului, care tradițiuni înșe nu pot sē de o siguranță de un adevăr necontestabil, nesciindu-se inceputul lor.

Ast-fel vedem la străbunii noștrii Romani, că din literatura primitivă posedau numai urme incomplete și indescifrabile, deja cu mult mai înainte de Horațiu. Așa erau: *cântecele preoților salici*, așa numitele „car-